

[Kurt Hansen.]

familiemæssig, økonomisk, bolig­mæssig hen­seende osv., vil ministeren så tage dette op med henblik på at få en koordinering af de principper, kommunerne lægger til grund for at administrere denne lov, naturligvis nogle principper, der søger at gøre det på en sådan måde, at de arbejdsløse opnår det maksimale udbytte af en sådan lovgivning som den her? Det må jo ligesom være det, der er hensigten med det.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som jeg sagde før, kunne jeg ikke gå ind i enkeltsager, men det er klart, at jeg vil være opmærksom på problemerne. Hvis der fra ankestyrelsen falder en lang række afgørelser, som går i den retning, hr. Kurt Hansen antyder, så må vi selvfølgelig se på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Wamberg (FP)** til socialministeren:

„Under forudsætning af, at B.T.s artikel den 22. november 1975 side 6: „Familielæge: Sådan tog myndighederne ønskebarn fra helt normale forældre“, er rigtig, beder jeg ministeren oplyse, om barnet omgående bliver tilbagegivet forældrene, og hvilke foranstaltninger ministeren vil træffe, dels for at hindre gentagelser, dels hvilke foranstaltninger ministeren vil iværksætte over for de sociale udvalg, børneværn, sociale ankestyrelse osv., der øjensynlig har misbrugt deres myndighed.“

(Spm. nr. 132).

Skriftlig begrundelse.

Det er groft krænkende for den almindelige retsbevidsthed, hvis tilfælde som det foreliggende ikke får overordentlig kontante og omgående følger for de personer i børneværnet, den sociale ankestyrelse m. v., der er ansvarlige for de psykiske lidelser, forældrene til det omhandlede barn er blevet påført.

Det forekommer særdeles belastende, at familielægen øjensynlig blot inden for det sidste år kan dokumentere at have fået un-

derkendt de samme sociale instansers afgørelser i en række andre tilsvarende tilfælde.

Wamberg (FP):

Jeg har nu haft lejlighed til at gennemgå sagsakterne i Birgittesagen. Tiden tillader kun ganske kort at komplettere begrundelsen for spørgsmålet og fastslå følgende:

Moderen er dokumenteret fuldt normal, har realeksamen med ug÷ i dansk og ud­mærkelse til handelsskoleeksamen, har fornemme anbefalinger fra såvel skole som arbejdspladser, hvor hun fuldt tilfredsstil­lende har gennemført særdeles krævende arbejdsopgaver. Moderen blev under graviditeten syg og fødte sit barn for tidligt. Hospitalet beder ved hjemsendelsen børneværnet i Rødovre foranledige, at sundheds­plejersken yder moderen vejledning ved pas­ningen af det ret svage barn. Moderen har hareskår, der giver hende et mindre smukt udseende og medfører, at hun taler på en anden måde end mennesker uden hareskår. Faderen er ligeledes fuldt normal. Han har haft samme stilling i 15 år uden at forsømme én dag. Begge forældre har besøgt deres barn på institutionen hver eneste gang, det er blevet dem tilladt. Forældrene repræsenterer således en typisk dansk gennemsnits­familie, der sent er blevet gift, har en vel­egnet bolig, og som får et ønskebarn, hvis modtagelse er forberedt gennem indretning af særligt børneværelse i deres rækkehus.

Hvilken hjælp får denne gennemsnits­familie så fra vort højt besungne og berømmede velfærdssamsund? 2 dage efter hjem­sendelsen fra hospitalet, efter et enkelt besøg af en gammel sundhedsplejerske, bryder socialinspektør Anders Koch, støttet af Rød­ovre policis uropatrolje, ind i det lille hjem, og socialinspektøren stjæler barnet op af vuggen og tvangsanbringer det på en børne­institution.

Nu, efter at myndighedsmisbruget er gen­nemført, er det blevet en herlig sag for de kompetente myndigheder. Jeg skal i paren­tes bemærket anbefale ministeren at læse William Sørensens bog fra 1897: „Efter de kompetente autoriteters bedste skøn“.

Nu går altså hele det offentlige maskineri i gang, og derfor afventer jeg med yderste spænding, hvad socialministeren agter at foretage sig i anledning af sagen.